

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА**

17-111/10
Београд

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

дел. бр.1043 датум: 26. 1. 2010.

На основу члана 138. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 98/06) и члана 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана („Сл. гласник РС“ бр. 79/05 и 54/07), у поступку контроле законитости и правилности рада Министарства правде у поступку по притужби А.А. из Београда Заштитник грађана упућује Министарству правде следећу

ПРЕПОРУКУ

Министарство правде – Дирекција за управљање одузетом имовином обуставиће поступак преузимања привремено одузете имовине и то стана број у улици бр., општина у Београду, површине на трећем међуспрату, по структури четворособан, уписан у листу непокретности бр., до окончања поступка по приговору А.А. која истиче да у том стану живи са члановима породичног домаћинства.

Директор Дирекције за управљање одузетом имовином ће приликом доношења одлуке о извршењу решења Окружног суда у Београду ПОИ бр. године у односу на предметни стан посебно водити рачуна о примени начела заштите права грађана и јавног интереса и о правилној примени члана 39. став 2 Закона о одузимању имовине стечене кривичним делом.

Министарство правде упутиће без одлагања А.А. обавештење о одлагању извршења које је заказано за године до окончања поступка по њеном приговору.

Министарство правде обавестиће Заштитника грађана без одлагања, а најкасније у року од 60 дана од дана пријема ове препоруке, о поступању по њој.

Разлози

Заштитник грађана је 22. јануара 2010. године примио притужбу А.А из Београда. Притужила је навела да је обавештењем Министарства правде Дирекције за управљање одузетом имовином број одређено преузимање стана број у улициу Београду испражњеног од свих лица и ствари које је заказано за ,а у коме она живи са члановима свог породичног домаћинства.

Притужила је посебно истакла да у стану живи са члановима свог породичног домаћинства и децом, који су ученици оближње основне школе, те да се сврха прописа може остварити применом по њу и њену породицу повољније одредбе члана 39. став 2. Закона о одузимању имовине стечене кривичним делом.

Оцењујући да се притужбом указује на могућу повреду принципа добре управе (чл. 25. ст. 5. Закона о Заштитнику грађана) због изостанка примене једног од начела управног

поступка – начела заштите права грађана и јавног интереса (чл. 6. Закона о општем управном поступку, Сл. Лист СРЈ 33/97 и 31/2001), Заштитник грађана је покренуо поступак контроле законитости и правилности рада Министарства правде.

Законом о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и то чланом 9 одређена су овлашћења Дирекције која обавља послове предвиђене тим законом, тако што између осталог управља одузетом имовином, врши њену стручну процену и складишти, чува и продаје привремено одузету имовину проистеклу из кривичног дела. Чланом 37. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела предвиђено је да поступак извршења решења суда о привременом одузимању имовине Дирекција спроводи у складу са чланом 9 закона а сам начин извршења је одређен чланом 39. став 1. који предвиђа сходну примену Закона о извршном поступку. Наведеним чланом 39. и то ставом 2 дата су овлашћења директору Дирекције да може да одлучи да привремено одузета имовина остане код власника уз обавезу да се о имовини стара са пажњом доброг домаћина и сноси трошкове одржавања имовине. Закон о извршном поступку као начин обезбеђења неновчаног потраживања на непокретности предвиђа радње које се односе на испражњење и предају непокретности у случају постојања извршног наслова.

Из приложене документације и навода из притужбе, Заштитник грађана није уочио кршење закона у поступању Дирекције за управљање одузетом имовином.

Међутим, основано се у притужбом указује да је у складу са општим начелом заштите грађана и заштите јавног интереса из Закона о општем управном поступку, било могуће донети блажу меру. Наиме, одредба члана 6 Закона о општем управном поступку предвиђа да уколико се учесницима у поступку на основу закона налажу обавезе, према њима ће се примењивати одредбе које су за њих повољније, што би у случају притужбе А.А. значило примену става 2 члана 39 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Заштитник грађана водио је рачуна и о року који је обавештењем остављен породици да се исели, о годишњем добу и приликама, а посебно о потребама и најбољем интересу деце притужиоца који, према наводима притужбе, живе у предметном стану.

У складу са чланом 29. Закона о Заштитнику грађана, а због хитне природе поступка, Заштитник грађана је 25. 01. 2010. године о притужби и поступку по њој путем телефона обавестио министра правде и усмено изрекао препоруку из своје надлежности.

Министар правде је такође усмено изјавио да прихвата препоруку и да ће она бити спроведена без одлагања, те је телефонским путем правни заступник притужбе обавештен о томе.

Позитивни прописи и начела добре управе захтевају од органа управе да своје одлуке доноси у складу са Уставом, законима и позитивним прописима, водећи рачуна о општим начелима заштите грађана и јавног интереса.

Руководећи се овим принципима и овлашћењима из члана 31. став 2. Закона о заштитнику грађана, Заштитник грађана упутио је препоруку Министарству правде – Директору Дирекције за одузимање имовине да у поступку извршења решења Окружног суда ПОИ у погледу стана у коме живи притужила А.А. са својом породицом, одлучи о начину извршења судске одлуке имајући у виду обавезу заштите интереса грађана, али не на штету јавног интереса.

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Саша Јанковић